

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0250/2013

19.8.2013

ZIŅOJUMS

par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām
trešās valstīs
(2013/2074(INI))

Ārlietu komiteja

Referente: *Ana Gomes*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	19
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	23

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs

(2013/2074(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju, kas atvērta parakstīšanai Meridā 2003. gada 9. decembrī,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) Konvenciju par cīņu pret ārvalstu amatpersonu uzpirkšanu starptautiskos darījumos, kas atvērta parakstīšanai Parīzē 1997. gada 17. decembrī, un ieteikumus, kuri to papildina,
- ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas 2011. gada 12. decembra kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Cilvēktiesības un demokrātija — ES ārējās darbības svarīgākais elements” (COM(2011)0886),
- ņemot vērā Ārlietu padomes 3179. sanāksmē 2012. gada 25. jūnijā pieņemto ES stratēģiju par cilvēktiesībām un demokrātiju un ES rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 8. maija paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Eiropas Savienības loma cilvēktiesību ievērošanas un demokratizācijas veicināšanā trešās valstīs” (COM(2001)0252),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību” (COM(2011)0681),
- ņemot vērā Padomes dokumentu apkopojumu „Cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana kopējā drošības un aizsardzības politikā”¹ un jo īpaši Padomes dokumentu „Vispārējie uzvedības standarti, kas piemērojami KDAP operācijām” (dok. 8373/3/05),
- ņemot vērā ANO 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju,

¹ Eiropas Savienības Padome, 2008.

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 10. oktobrī pieņemto vispārējo rīcības plānu „Turēt solījumu — vienoti Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai”,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. februāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — nabadzības izskaušana un ilgtspējīgas nākotnes nodrošināšana pasaulē” (COM(2013)0092),
- ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2008. gadā pieņemto ziņojumu „Politika korupcijas, krāpšanas, slepenu vienošanos, piespiešanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un izskaušanai Eiropas Investīcijas bankas darbībā” (EIB krāpšanas apkarošanas politika),
- ņemot vērā Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) izpildes nodrošināšanas politiku un procedūras, kas stājās spēkā 2009. gada martā,
- ņemot vērā dokumentu „Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi — ANO programmas „Aizsargāt, ievērot un labot” īstenošana” (HR/PUB/11/04),
- ņemot vērā 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par ES ārpolitiku demokratizācijas atbalstam¹,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā²,
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2914. sanāksmē 2008. gada 8. decembrī pieņemtās ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Montrē 2008. gada 17. septembrī pieņemto dokumentu par valstīm piemērojamām starptautiskām juridiskām saistībām un labu praksi saistībā ar privāto militāro un drošības uzņēmumu (PMDU) darbību bruņota konflikta laikā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju, kas atvērta parakstīšanai 1999. gada 27. janvārī, un Eiropas Padomes Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju, kas atvērta parakstīšanai 1999. gada 4. novembrī, un Rezolūcijas (98) Nr. 7 un (99) Nr. 5, ko Eiropas Padomes Ministru komiteja pieņēma attiecīgi 1998. gada 5. maijā un 1999. gada 1. maijā, izveidojot Pretkorupcijas starpvalstu grupu (*GRECO*),
- ņemot vērā Džakartā 2012. gada 26. un 27. novembrī pieņemto paziņojumu par principiem pretkorupcijas aģentūrām,
- ņemot vērā Parīzes principus valstu cilvēktiesību aizsardzības iestādēm³,
- ņemot vērā ESAO pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem⁴,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Trīspusējo deklarāciju par

¹ OV C 33 E, 5.2.2013., 165. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0470.

³ Skatīt ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju A/RES/48/134.

⁴ ESAO (2011), *OECD Guidelines for Multinational Enterprises*, OECD Publishing.

- daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālajai politikai piemērojamiem principiem¹,
- ņemot vērā ANO Globālā līguma iniciatīvu²,
 - ņemot vērā Starptautisko rīcības kodeksu privātiem drošības pakalpojumu sniedzējiem,
 - ņemot vērā Ieroču tirdzniecības līgumu, kas tika pieņemts 2013. gada 18.–28. martā Ņujorkā notikušajā ANO noslēguma konferencē par ieroču tirdzniecības līgumu³,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0250/2013),
- A. tā kā korupciju var definēt kā uzticētās varas ļaunprātīgu izmantošanu individuālam vai kolektīvam, tiešam vai netiešam privātam labumam un tā kā koruptīvas darbības ietver tādus noziegumus kā kukuļošana, izšķērdēšana, tirgošanās ar ietekmi, amata ļaunprātīga izmantošana un materiālā stāvokļa nelikumīga uzlabošana, kā noteikts ANO Pretkorupcijas konvencijā; tā kā krāpšana, izspiešana un šantāža, rīcības brīvības ļaunprātīga izmantošana, favorītisms, protekcionisms un nelikumīgs politiskais ieguldījums ir cieši saistīti ar korupciju; tā kā korupcija var būt saistīta ar kopīgi vadītu organizēto noziedzību, kas darbojas līdztekus oficiālām struktūrām, jo īpaši tad, ja varas iestādes nespēj īstenot tiesiskumu;
- B. tā kā korupcija rada pastāvīgu nevienlīdzīgu, netaisnīgu un diskriminējošu situāciju attiecībā uz cilvēktiesību — civilo, politisko un ekonomisko vai sociālo un kultūras tiesību — vienlīdzīgu izmantošanu, kā arī šādu situāciju pasliktina; tā kā korupcija var atstāt nelabvēlīgas sekas uz vidi un nesamērīgi ietekmē visneaizsargātākās un sociāli atstumtākās sabiedrības grupas, proti, liedz tām vienlīdzīgu piekļuvi dalībai politisku lēmumu pieņemšanā, sabiedriskajiem pakalpojumiem, taisnīgumam, drošībai, zemei, nodarbinātībai, izglītībai, veselības aprūpei un mājokļiem, un tā kā korupcija, ierobežojot sieviešu iespējas pieprasīt savu tiesību ievērošanu, jo īpaši ietekmē centienus izskaust diskrimināciju un veicināt dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm;
- C. tā kā korupcija var kaitēt ekonomiskajai attīstībai, reizumis radot šķēršļus uzņēmējdarbībai un ieguldījumiem;
- D. tā kā cīņa pret korupciju ir daļa no labas pārvaldības principa, kā noteikts un apstiprināts Kotonū nolīguma 9. panta 3. punktā un 97. pantā;
- E. tā kā korupcijas gadījumi un cilvēktiesību pārkāpumi parasti ir saistīti ar varas nepareizu izmantošanu, pārskatatbildības trūkumu un dažādu diskriminācijas veidu institucionalizēšanu; tā kā korupcija vienmēr ir biežāk sastopama tad, ja ir ierobežotas cilvēktiesības vai tās netiek īstenotas, un tā kā korupcija bieži vien apdraud to iestāžu un organizāciju efektivitāti, kuras parasti nodrošina savstarpējo kontroli un varas līdzsvaru un kuru mērķis ir nodrošināt demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu, piemēram,

¹ Starptautiskā Darba organizācija, 2006 ISBN 92-2-119010-2 un 978-92-2-119010-3.

² Ņujorka, ANO galvenā mītne, 2000. gada 26. jūlijs.

³ ANO Ģenerālā asambleja, A/CONF.217/2013/L.3.

parlamentu, tiesībaizsardzības iestāžu, tiesu iestāžu, tiesību sistēmu un pilsoniskās sabiedrības efektivitāti;

- F. tā kā korupcija lielākoties ir dziļi iesakņojusies tās sabiedrības mentalitātē, kurā tā ir izplatīta, un tā kā visus korupcijas apkarošanas centienus pirmkārt un galvenokārt vajadzētu vērst uz izglītības sistēmu, lai cilvēkus ietekmētu pēc iespējas agrīnākā vecumā;
- G. tā kā valstis ne vienmēr novērš korupciju publiskajā un privātajā sektorā un ne vienmēr par to soda, tā nepildot savas starptautiskās saistības, kas noteiktas Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un citos attiecīgos starptautiskos un reģionālos cilvēktiesību instrumentos;
- H. tā kā korupcija izkropļo valsts izdevumu apjomu un sastāvu, būtiski kaitējot valsts spējai maksimāli izmantot tai pieejamos resursus, lai pilnībā īstenotu ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, un tā kā korupcijas dēļ lielas finansējuma summas netiek ieguldītas ekonomikā, kavējot ekonomiskās grūtībās nonākušu valstu, tostarp ES dalībvalstu, atlabšanu;
- I. tā kā augsta līmeņa amatpersonu korumpētība attiecīgajās valstīs var izraisīt ļoti lielu nedrošību un nestabilitāti, apdraudot pašu valsti;
- J. tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas datiem korupcija veido 5 % no pasaules IKP (USD 2,6 triljoni), no kuriem vairāk nekā USD 1 triljons katru gadu tiek izmaksāts kukuļos, un tā kā korupcija par līdz 10 % palielina kopējās uzņēmējdarbības izmaksas pasaules līmenī un par 25 % iepirkuma līgumu izmaksas jaunattīstības valstīs¹;
- K. tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas aplēsēm katru gadu augsta līmeņa korupcijas darījumos jaunattīstības valstīs no valstu budžetiem tiek nozagti un ārvalstīs paslēpti USD 20–40 miljardi, kas atbilst 20–40 % no oficiālās attīstības palīdzības²;
- L. tā kā laikposmā no 2000. līdz 2009. gadam jaunattīstības valstis nelikumīgās finanšu plūsmās zaudēja USD 8,44 triljonus, kas desmitkārtīgi pārsniedz šo valstu saņemto ārvalstu palīdzību; tā kā iepriekšējā desmitgadē jaunattīstības valstis nelikumīgās plūsmās ik gadu zaudēja USD 585,9 miljardus; tā kā ik gadu korupcijas darījumos nozagtās naudas pietiktu, lai 80 reizes pabarotu badacietējus visā pasaulē, savukārt kukuļi un zādzības par 40 % palielina kopējās izmaksas projektiem, kuru mērķis ir nodrošināt nekaitīgu dzeramo ūdeni un kanalizāciju visā pasaulē³;
- M. tā kā korupcija, apdraudot demokrātijas nostiprināšanu un cilvēktiesību īstenošanu, joprojām ir pamatcēlonis un katalizators konfliktiem, plaši izplatītajiem starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem un nesodāmībai jaunattīstības valstīs un tā kā pašreizējā situācija saistībā ar korupciju un nelikumīgu materiālā stāvokļa uzlabošanu valsts varas iestādēs ir novedusi pie varas sagrābšanas un nostiprināšanas, kā arī jaunu paramilitāru grupējumu veidošanās un vardarbības izplatīšanās;

¹ *CleanGovBiz Initiative*, ESAO, 2013.

² *CleanGovBiz Initiative*, ESAO, 2013.

³ *Illicit Financial Flows from Developing Countries Over the Decade Ending 2009, Global Financial Integrity*.

- N. tā kā korupcija tiesu nozarē pārkāpj nediskriminācijas un tiesu pieejamības principus, kā arī tiesības uz taisnīgu tiesu un efektīvu tiesību aizsardzību, kam ir būtiska nozīme visu pārējo cilvēktiesību īstenošanā, un tā kā korupcija būtiski kropļo tiesu iestāžu un valsts pārvaldes neatkarību, kompetenci un objektivitāti, mazinot uzticēšanos valsts iestādēm, apdraudot tiesiskumu un izraisot vardarbības pieaugumu;
- O. tā kā sabiedrisko pakalpojumu sniegšana ļauj valstīm pildīt savas starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, nodrošinot apgādi ar ūdeni un pārtiku, veselības aprūpi, izglītību, mājokļus, drošību un kārtību, kas ir svarīgi elementi cilvēces attīstībai, un tā kā korupcija publiskā iepirkuma jomā zeļ atklātības, pārredzamības, informācijas, konkurences, stimulu un skaidru, stingri īstenotu noteikumu trūkuma dēļ, kā arī tādēļ, ka nav neatkarīgu uzraudzības un sankciju mehānismu;
- P. tā kā plaši izplatīta korupcija, pārredzamības un informācijas pieejamības trūkums, kā arī tas, ka trūkst iekļaujošas līdzdalības lēmumu pieņemšanā, kavē iedzīvotājus saukt valdības un uzņēmumus pie atbildības, lai nodrošinātu, ka ieņēmumi saistībā ar resursu un tirgus izpēti tiek izmantoti cilvēktiesību īstenošanā; tā kā valdībām ir jādara viss iespējamais, lai cīnītos pret korupciju gan valsts, gan privātajos uzņēmumos;
- Q. tā kā cilvēktiesību aizstāvjiem, plašsaziņas līdzekļiem, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, arodbiedrībām un pētnieciskajiem žurnālistiem ir būtiska loma cīņā pret korupciju, rūpīgi pārbaudot publiskā sektora budžetus, uzraugot valdību un lielu — jo īpaši starptautisku — uzņēmēj sabiedrību darbības un politisko partiju finansējumu, sniedzot spēju veidošanas prasmes un zināšanas un pieprasot pārredzamību un pārskatatbildību; tā kā žurnālistus, kas ziņo par korupciju un organizēto noziedzību, aizvien biežāk vajā un aizskar organizētas noziedzīgas grupas, „paralēlā vara” un valsts iestādes, jo īpaši jaunattīstības valstīs;
- R. tā kā brīva un neatkarīga prese un plašsaziņas līdzekļi (gan tiešsaistes, gan bezsaistes) ir būtiski svarīgi, lai nodrošinātu korupcijas apkarošanai nepieciešamo pārredzamību un kontroli, nodrošinot platformu korupcijas atklāšanai un sniedzot iedzīvotājiem un sabiedrībai iespējas iegūt informāciju;
- S. tā kā atklāti dati un atklāta valdība stiprina iedzīvotāju tiesības, sniedzot tiem piekļuvi informācijai par valdības budžetu un izdevumiem;
- T. tā kā, neraugoties uz augsto personisko apdraudējumu, ziņotājiem ir būtiska nozīme korupcijas, krāpšanas, nesaimnieciskas darbības un cilvēktiesību pārkāpumu atklāšanā un tā kā tas, ka trūkst aizsardzības pret atriebību, informācijas kontroles un tiesību aktu attiecībā uz neslavas celšanu un goda aizskaršanu, kā arī ziņotāju apgalvojumu nepietiekama izmeklēšana var atturēt cilvēkus no ziņošanas un nereti apdraudēt viņu pašu un viņu ģimeņu drošību; tā kā ES ir pienākums šos cilvēkus aizsargāt, jo īpaši, pēc iespējas efektīvāk izmantojot sadarbības instrumentus, piemēram, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu;
- U. tā kā ārkārtas situācijas un sniegtā palīdzība rada korupcijas iespējas attiecīgo pasākumu rakstura un darbību un to īstenošanu sarežģītās struktūras dēļ un tā kā šīs iespējas ietver kukuļošanu, kavēšanu, izspiešanu, ar ko saskaras palīdzības aģentūru darbinieki, palīdzības aģentūru darbinieku amatpārkāpumus, krāpšanu, grāmatvedības dokumentu

viltošanu, saņemtās palīdzības novirzīšanu un trūkumā nonākušo cilvēku izmantošanu, kā arī palielina plaši izjusto bezcerīgumu attiecībā uz jebkādam valsts iestādēm; tā kā humānās palīdzības nelikumīga piesavināšanās ir nopietns starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums;

- V. tā kā 25 % no visām Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) uzsāktajām izmeklēšanām bija saistītas ar Eiropas ārējo palīdzību trešām valstīm un tā kā šo izmeklēšanu rezultātā tika atgūti EUR 17,5 miljoni¹;
- W. tā kā ES palīdzība jaunattīstības valstīm varētu tikt izšķērdēta, ja nebūs sistēmas, kas paredz pienācīgu savstarpēju kontroli un varas līdzsvara nodrošināšanu saņēmējvalstīs, un ētikas standartu pilnīgas un neatkarīgas uzraudzības, ar ko papildina līdzekļu izmantošanu;
- X. tā kā tiek apgalvots, ka Eiropas sabiedriskās bankas, kuras ir ES iestādes (EIB) vai kuru akcionāru vairākumu veidot ES dalībvalstis (ERAB), ir bijušas iesaistītas korupcijas skandālos savās darbībās ārpus Eiropas Savienības;
- Y. tā kā palīdzības sniedzējiem un starptautiskajām finanšu iestādēm, piemēram, Pasaules Bankai un Starptautiskajam Valūtas fondam (SVF) būtu jāveicina lietderīgas pārvaldības reformas parādniekvalstīs un jāsekmē efektīva cīņa pret korupciju, tostarp kritiski vērtējot korupcijas un cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanās riskus saistībā ar daudziem pasākumiem, ko īsteno strukturālo pielāgojumu programmu kontekstā, piemēram, valsts uzņēmumu un resursu privatizāciju, un mēģinot šādus riskus novērst;
- Z. tā kā cilvēku tirdzniecība lielā mērā balstās uz sarežģītiem korumpētu struktūru tīkliem, kas aptver visas valdības nozares, publiskā sektora pārvaldi, tiesībsardzības iestādes un privāto sektoru upuru izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīs, un tā kā korupcija vājina to dalībnieku darbību, kuri cīnās pret cilvēku tirdzniecību, jo korupcija pastāv policijā un tiesu iestādēs, kā arī cilvēku tirdzniecības veicēju apcietināšanas un kriminālvajāšanas procedūrās un juridiskās palīdzības un liecinieku aizsardzības nodrošināšanā cilvēku tirdzniecības upuriem;
- AA. tā kā korupcija un neatbilstīga rīcība bruņotajos spēkos, aizsardzības nozarē, tiesībsardzības iestādēs un miera uzturēšanas spēkos nopietni apdraud jaunattīstības valstu iedzīvotāju dzīvību, fizisko veselību, aizsardzību, brīvību un tiesības un tā kā aizsardzības nozari un iepirkumu aizsardzības jomā joprojām raksturo nepieņemami augsts korupcijas līmenis un īpaši aizsargā slepenības režīms, pamatojoties uz valsts drošību; tā kā publiskais iepirkums drošības aprīkojuma jomā būtu cieši jākontrolē;
- AB. tā kā publiskā un privātā sektora dalībnieki pēdējos divdesmit gados aizvien vairāk izmanto privātos militāros un drošības uzņēmumus un tā kā, ņemot vērā šo uzņēmumu darbības raksturu, tie ir īpaši pakļauti korupcijas riskam un ir tikuši apsūdzēti nopietnos cilvēktiesību pārkāpumos, lai gan vairumā gadījumu tie darbojas tādā jomā, kas nav pakļauta stingriem noteikumiem, un neuzņemas no bruņotajiem spēkiem parasti pieprasīto atbildību pret sabiedrību;
- AC. tā kā ANO Pretkorupcijas konvencijas IV un V nodaļā paredzētās savstarpējās tiesiskās

¹ *OLAF* 2011. gada ziņojums.

palīdzības un līdzekļu atgūšanas mehānismu ieviešanas, izmantošanas un efektivitātes līmenis ANO Pretkorupcijas konvencijas dalībvalstīs joprojām ir zems un tā kā šīm dalībvalstīm vēl ir pilnībā jāizpilda Konvencijas IV nodaļā („Starptautiska sadarbība”) un V nodaļā („Līdzekļu atgūšana”) noteiktās saistības attiecībā uz starptautisko sadarbību un, konkrētāk, pietiekamā līmenī jāizpilda savstarpējās tiesiskās palīdzības saistības saskaņā ar ANO Pretkorupcijas konvencijas 46. pantu;

- AD. tā kā vāji reglamentētā un nepārredzamā globālā tirdzniecība ar parastajiem ieročiem un munīciju pastiprina konfliktus, korupciju, nabadzību, cilvēktiesību pārkāpumus un nesodāmību;
- AE. tā kā milzīgā korupcija jaunattīstības valstīs galvenokārt notiek ar attīstīto valsti, tostarp ES dalībvalsti, uzņēmēju, juristu, finanšu iestāžu un valsts amatpersonu līdzdalību un pat palīdzību un tā kā šīs iestādes un sabiedrības, acīmredzami pārkāpjot ES un starptautiskos noteikumus par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, ir radījušas kanālus korupcijas ceļā iegūto līdzekļu legalizācijai attīstītajās un jaunattīstības valstīs, neskaidru struktūru izveidei un līdzekļu slēpšanai jurisdikcijās, kas praktizē informācijas neizpaušanu;
- AF. tā kā uz cilvēktiesībām balstīta pieeja pretkorupcijas politikai palielina vispārējo informētību par to, ka līdztekus valsts līdzekļiem korupcija skar arī iedzīvotāju individuālās tiesības un iespējas; tā kā starptautisko pretkorupcijas un cilvēktiesību kustību ciešā saistība palielinās sabiedrības informētību un pieprasījumu pēc atklātības, atbildības un taisnīguma un tā kā korupcijas gadījumu un cilvēktiesību pārkāpumu saistīšana dod jaunas iespējas rīcībai, jo īpaši gadījumos, kad pret korupciju var vērsties ar esošajiem valsts, reģionālajiem un starptautiskajiem mehānismiem, lai uzraudzītu cilvēktiesību ievērošanu,

Iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotība

1. uzskata, ka ES var kļūt par uzticamu un ietekmīgu līderi cīņā pret korupciju tikai tad, ja tā pienācīgi risina ar organizēto noziedzību, korupciju un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju saistītās problēmas savā teritorijā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES pretkorupcijas ziņojumu, ko sniegs Komisija; cer, ka, Komisijai nosakot korupcijas riskam pakļautās jomas dalībvalstīs, tiks pastiprināti pretkorupcijas centieni, sekmēta labākās pieredzes apmaiņa, noteiktas ES tendences un veicināta mācīšanās no līdzbiedriem un ES un starptautisko saistību turpmāka izpilde; aicina Komisiju izklāstīt ES politikas iniciatīvas pretkorupcijas jomā, piemēram, ES Rīcības plānu korupcijas novēršanai;
2. šajā sakarībā atzinīgi vērtē atkārtotās sarunas par Uzkrājumu nodokļa direktīvu, kuras mērķis ir efektīvi novērst banku sistēmas slepenību; uzskata, ka uzlabota uzņēmumu reģistru un ieguldījumu fondu reģistru reglamentēšana un pārredzamība visās ES dalībvalstīs ir priekšnoteikums korupcijas apkarošanai kā ES, tā arī trešās valstīs; uzskata, ka ES noteikumos būtu jānosaka pienākums reģistrēt visas juridiskās struktūras un datus par to faktiskajām īpašumtiesībām un ka šī informācija būtu jāpublicē tiešsaistē, tai vajadzētu būt elektroniski marķētai un formātā, kas ļauj veikt meklēšanu, lai tai varētu piekļūt bez maksas;
3. uzskata, ka ES būtu jāseko ASV piemēram, ieviešot 2012. gada Sergeja Magnicka vārdā

nosaukto tiesību aktu par likuma varas atbildību, un jāpieņem līdzīgi tiesību akti ES līmenī kā simbolisks darbības regulējums, ar ko apliecina saistību starp korupciju un cilvēktiesību pārkāpumiem; tādēļ aicina Padomi pieņemt lēmumu, ar ko izveido visai ES kopīgu to amatpersonu sarakstu, kuras ir saistītas ar Sergeja Magnicka nāvi, par šā nozieguma tiesisko piesegšanu un joprojām notiekošo un ilgstošo viņa ģimenes vajāšanu; piebilst, ka ar šo Padomes lēmumu būtu jānosaka mērķtiecīgas sankcijas pret šīm amatpersonām, piemēram, vīzu aizliegums ES mērogā un rīkojums par jebkādu finanšu līdzekļu iesaldēšanu, kas šīm amatpersonām un viņu tuvākajiem ģimenes locekļiem varētu piederēt Eiropas Savienībā; aicina Komisiju izstrādāt rīcības plānu, lai izveidotu mehānismu šāda saraksta sagatavošanai un līdzīgu mērķtiecīgu sankciju noteikšanai pret trešo valstu amatpersonām (policijas ierēdņiem, prokuroriem un tiesnešiem), kuras ir iesaistītas nopietnos cilvēktiesību pārkāpumos un tiesiskās „manipulācijās” pret ziņotājiem, žurnālistiem, kas ziņo par korupciju, un cilvēktiesību aktīvistiem trešās valstīs; uzsver, ka kritēriji amatpersonu iekļaušanai sarakstā būtu jāveido, pamatojoties uz labi dokumentētiem, saskaņotiem un neatkarīgiem avotiem un pārliecinošiem pierādījumiem, dodot iespēju attiecīgajām amatpersonām izmantot tiesiskās aizsardzības mehānismus;

Ārējās palīdzības un publisko budžetu pārskatatbildība un pārredzamība

4. pilnībā atbalsta ES apņemšanos visās attīstības politikas jomās ietvert un integrēt demokrātiskas piederības jēdzienu, kas ir efektīva un pilntiesīga cilvēku līdzdalība attīstības stratēģiju un līdzekļu devēju un partnervalstu valdību politikas izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā; uzskata, ka šāda politika veicina programmu atbalsta saņēmēju līdzdalību un tādējādi nodrošina labāku uzraudzību un pārskatatbildību cīņā pret korupciju; aicina Komisiju un dalībvalstis attīstības palīdzības programmās piemērot principu, ka šo programmu īstenošana ir atkarīga no starptautisko pretkorupcijas standartu ievērošanas, un publiskā iepirkuma līgumos iekļaut pretkorupcijas klauzulu, kā to iesaka ESAO; prasa Komisijai, lai tā turpina veicināt labu palīdzības pārredzamību digitālā, mašīnlasāmā formātā un izmantot vienotus standartus, lai nodrošinātu salīdzināmību gan ar citiem līdzekļu devējiem, gan arī, un jo īpaši, ar saņēmējvalstu valdību vajadzībām;
5. uzsver — lai nodrošinātu, ka finansējuma apvienošanas mehānismi palielina attīstības finansējuma efektivitāti, ir jāpārskata šo instrumentu pārvaldība nolūkā uzlabot projektu atlases kritēriju pārredzamību un pārskatatbildību pret sabiedrību kopumā; atgādina, ka minimālo prasību kritiskā skaita noteikšana projektu atlasei, uzraudzībai un novērtēšanai varētu veicināt salīdzināmību un saskaņotu pamatu informācijai par darbību rezultātiem; norāda — lai pamatotu palīdzības līdzekļu izmantošanu apvienošanas mehānismos, par projektu ietekmi uz progresu un attīstību būtu sistemātiski jāziņo ne vien līdzekļu devējiem un iesaistītajām Eiropas finanšu iestādēm, bet arī sabiedrībai kopumā;
6. uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina maksimāls godīgums ar ES finansēto projektu īstenošanu saistītajos iepirkuma procesos, jo īpaši, veicinot vietējo organizāciju iespējas iesniegt piedāvājumus; uzsver, ka uz cilvēktiesībām balstīta pieeja iepirkumam ir efektīvāka, ja tajā iesaistās plašāks dalībnieku loks, proti, tie, uz kuriem attiecas konkursa procedūra (piemēram, zemes īpašnieku apvienības, kā arī nelabvēlīgā situācijā esošas grupas); uzskata, ka uz cilvēktiesībām balstīta pieeja iepirkumam arī mudina iestādes dot iespēju nelabvēlīgā situācijā esošām grupām pašām piedalīties iepirkuma procesos un paplašināt kritērijus, pēc kuriem iepirkuma procesos tiek vērtēti uzņēmumi; atgādina —

lai noteiktu, vai ES līdzekļi ir izlietoti pareizi, sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību ir jāuzrauga projektu rezultāti un jāsauc pie atbildības vietējās varas iestādes; mudina Komisiju nepiešķirt projektus tiem darbuuzņēmējiem, kuru faktiskie īpašnieki nav zināmi vai kuriem ir tāda uzņēmuma struktūra, kas ļauj tiem viegli iesaistīties iekšējo cenu noteikšanā;

7. mudina ES veicināt pārredzamību, atbalstot globālas sistēmas izveidi palīdzības solījumu izsekošanai, lai varētu likt līdzekļu devējām valstīm pildīt savus solījumus sniegt palīdzību un nodrošināt to pārskatatbildību par projektiem, iestādēm vai grupām, ko tās atbalsta;
8. turklāt atgādina, ka, īstenojot ES finansētos projektus, cita starpā ir jānovērš korupcijas paņēmieni, piemēram, projekta izmaksu mākslīga palielināšana, maksājumi par fiktīviem projektiem un fiktīviem darbiniekiem, neadekvāta un korumpēta ekonomisko un/vai rūpniecisko kompensāciju izmantošana, valsts līdzekļu atklāta zagšana, pārāk lieli ceļa izdevumi un kukuļi; tādēļ uzstāj, ka ir jāuzrauga visa ES finansējuma ķēde, ietverot politikas veidošanu un regulēšanu, plānošanu un budžeta līdzekļu sadali, finansēšanu, finanšu pārvedumus, pārvaldību un programmu izstrādi, konkursa un iepirkuma procedūru, būvniecību, ekspluatāciju un apkopi un samaksu par pakalpojumiem;
9. ierosina, lai Komisija publicē informāciju par *OLAF* ziņošanas mehānismiem attiecībā uz publiskā iepirkuma dalībnieku un ES palīdzības saņēmēju veikto ES līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, un izstrādā politikas pamatnostādnes ziņotāju sniegtās informācijas apstrādei attiecībā uz šādu ļaunprātīgu izmantošanu trešās valstīs, nodrošinot pienācīgu kontroli un atgriezenisko saiti un pasargājot no atriebības, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātāko iedzīvotāju grupu un jo īpaši sievietu stāvoklim daudzās jaunattīstības valstīs, jo šīs grupas ir īpaši pakļautas riskam kļūt par korupcijas mērķi un disponētas sadarboties korupcijas atmaskošanā, taču arī mazāk aizsargātas un pakļautas lielākam nosodījumam par sadarbošanos;
10. uzsver, ka ES ir īpaši jāuzsver, ka ir svarīgi īstenot līdzdalības tiesības un tiesības piekļūt sabiedriskās pārskatatbildības informācijai un mehānismiem, piemēram, atklātiem datiem kā demokrātijas pamatprincipiem visās dialoga ar trešām valstīm platformās, tostarp divpusējās attiecībās un augstākajā līmenī; uzsver, ka šajā sakarībā būtiski svarīga ir preses un plašsaziņas līdzekļu brīvība gan tiešsaistē, gan bezsaistē; ierosina, lai ES finansē projektus trešās valstīs nolūkā atbalstīt šo principu piemērošanu, jo īpaši valstīs, kur notiek demokratizācijas procesi, nodrošinot dzimumu līdztiesības principa integrāciju un pilsoniskās sabiedrības un jo īpaši cilvēktiesību aizstāvju, arodbiedrību, sievietu un neaizsargātāko iedzīvotāju līdzdalību un palīdzot izstrādāt tiesību aktus efektīvai ziņotāju aizsardzībai;
11. šajā sakarībā atzīmē, ka ES ir jārada piemērs; uzstāj, ka ES un tās dalībvalstīm vajadzētu aktīvi iesaistīties starptautiskās iniciatīvās lielākas budžeta pārredzamības nodrošināšanai, piemēram, atvērtas pārvaldības partnerībā un atvērtā budžeta iniciatīvā, lai veicinātu partnervalstu līdzdalību kā starptautisko cilvēktiesību standartu obligātu prasību;
12. aicina Komisiju ierosināt, lai ES pamatnostādņēs par cilvēktiesību aizstāvjiem ietvertā cilvēktiesību aizstāvju definīcija tiktu paplašināta, tajā iekļaujot pretkorupcijas aktīvistus, pētnieciskos žurnālistus, un jo īpaši ziņotājus;

13. norāda, ka ES kā vienai no pasaulē vadošajām līdzekļu devējām būtu jāievēro un jāpaplašina nesenā prakse, saistot ES ārējās palīdzības sniegšanu ar budžeta reformām nolūkā uzlabot pārredzamību, datu pieejamību un līdzdalības nodrošināšanu, un šajā sakarībā ar citiem līdzekļu devējiem jāsaskaņo pamatprincipi; uzskata, ka ES būtu jānosaka skaidri un atklāti kritēriji, izmantojot uz stimuliem balstītu pieeju un nodrošinot apmācības vai tehnisko palīdzību, lai saņēmējvalstu valdības padarītu savas budžeta procedūras atklātas un savā darbībā iekļautu pārredzamības, sabiedrības līdzdalības un pārraudzības elementus; mudina ES veicināt un atbalstīt labvēlīgas vides izveidi pārraudzības struktūrām jaunattīstības valstīs (tostarp parlamentiem, revīzijas palātām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un plašsaziņas līdzekļiem), lai tās varētu veikt savas pamatfunkcijas un līdz ar to apkarot korupciju;
14. no otras puses, norāda, ka ES būtu jāizmanto pastiprinātas partnerības ar trešām valstīm, lai uz režīmiem, kurus skar iekšējā korupcija, izdarītu efektīvu spiedienu pieņemt reformas iepriekšminēto principu īstenošanai; uzskata, ka politiskajam dialogam, spiedienam un sadarbībai no ES puses attiecībā uz reformas nepieciešamību vajadzētu būt skaidram un pārredzamam un tajā būtu jāiekļauj piemēroti un vērienīgi uzraudzības mehānismi; uzskata, ka ES būtu publiski jānosoda tādu tiesību aktu stāšanās spēkā, kuri ierobežo plašsaziņas līdzekļu brīvību un pilsoniskās sabiedrības darbību, kas ir pārskatatbildības stūrakmeņi, un ka ES vajadzētu izstrādāt stratēģijas nolūkā pielāgot attiecības ar šīm valstīm tā, lai skaidri veicinātu reformas; uzsver, ka nolīgumos ar trešām valstīm ir vajadzīgas skaidri noteiktas cilvēktiesību klauzulas, kas jāievēro un kas ļautu pārtraukt jebkuru partnerības nolīgumu, ja tiktu būtiski pārkāptas cilvēktiesības;
15. atbalsta lielāku pārredzamību lēmumu pieņemšanā par Eiropas publisko līdzekļu ieguldīšanu, jo īpaši EIB un ERAB projektos, kuriem var būt nelabvēlīga ietekme uz cilvēktiesībām; mudina EIB un ERAB spēcīgāk īstenot savu pretkrāpniecības un pretkorupcijas politiku, lai nodrošinātu ārpus Eiropas Savienības veikto ieguldījumu pilnīgu pārredzamību; uzsver, ka EIB un ERAB ir jāapstiprina sava vēlme izvairīties no riskantiem ieguldījumiem, jo īpaši izmantojot finanšu starpniekus, un papildus pienācīgām cilvēktiesību ievērošanas un godīguma pārbaudēm attiecībā uz visu savu klientu darbībām jāpieņem uz risku balstīta pieeja un uzlaboti novērtējumi par atbalstīto projektu ietekmi uz cilvēktiesībām; uzskata, ka būtu jāpievērš īpaša uzmanība sabiedrības līdzdalības nodrošināšanai, kā arī brīvām iepriekšējām un informētām apspriedēm ar iesaistītajām kopienām visos finansēto projektu plānošanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas posmos; mudina ES dalībvalstis un Komisiju kā EIB ekskluzīvās dalībnieces un galvenās ERAB akcionāres izmantot savu ietekmi, lai minētajās iestādēs veicinātu nozīmīgas reformas nolūkā ieviest lielāku demokrātisko kontroli attiecībā uz šo iestāžu lēmumiem un pārskatatbildību;
16. uzskata, ka starptautiskajām finanšu iestādēm, piemēram, SVF un Pasaules Bankas grupai, papildus novērtējumam par parādvalstīm ierosināto strukturālo pielāgojumu programmu pasākumu ietekmi uz cilvēktiesībām būtu jāveic arī attiecīgo pasākumu korupcijas riska novērtējums; uzskata, ka strukturālo pielāgojumu programmās būtu jāiekļauj reformas nolūkā uzlabot pārvaldību un pārredzamību; uzstājīgi aicina pēc programmu īstenošanas ieviest piemērotas, ar pietiekamiem resursiem nodrošinātas un neatkarīgas pārraudzības sistēmas regulāru auditu un pārbaūžu veikšanai; piebilst, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta zemes sagrābšanai, padzišanai no mājām, iepirkumam aizsardzības jomā, atsevišķiem

aizsardzības budžetiem un militāro un paramilitāro darbību finansēšanai parādniekvalstīs; aicina dalībvalstis izmantot savu ietekmi kā SVF un Pasaules Bankas dalībvalstīm un pieprasīt pārredzamības uzlabošanu un līdzdalības mehānismus strukturālo pielāgojumu programmu un citu finansēšanas programmu sarunās un veicināt lielāku demokrātisko kontroli attiecībā uz to lēmumiem un pārskatatbildību;

17. aicina divpusējās un daudzpusējās finanšu iestādes, tostarp Pasaules Bankas grupu, SVF, reģionālās attīstības bankas, eksporta kredīta aģentūras un privātā sektora bankas, pieprasīt, lai ieguves rūpniecības uzņēmumi un valdības izpilda iniciatīvas „Publicē savus izdevumus” prasības un/vai *EITI* standartus attiecībā uz maksājumu pārredzamību kā priekšnoteikumu visu projektu atbalstam;
18. atzinīgi vērtē G20 valstu Seulā pieņemto Pretkorupcijas rīcības plānu un uzskata, ka radītais impulss ir jāaglabā, lai nodrošinātu saskaņotus starptautiskos centienus nolūkā apkarot korupciju galvenajās jomās;

Korupcija un attīstības politika

19. uzsver, ka jaunattīstības valstu nabadzīgākajiem iedzīvotājiem, kas ir sevišķi atkarīgi no publiskajiem pakalpojumiem, nesamērīgi kaitē sīkā korupcija, cita starpā t. s. „klusā korupcija”, kad valsts ierēdņi nesniedz pakalpojumus vai ieguldījumu, par ko valdība tos atalgo (piemēram, gadījumos, kad skolotāji neierodas darbā valsts skolās vai ārsti neierodas darbā primārās veselības aprūpes iestādēs);
20. uzsver, ka korupcija rada šķēršļus tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem un attur ārējos dalībniekus no ekonomiskās sadarbības ar jaunattīstības valstīm;
21. uzskata, ka korupcijas apkarošana, tostarp nodokļu oāžu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla plūsmu apkarošana ir daļa no plašākiem pasākumiem labas pārvaldības veicināšanai, kas 2011. gada Pārmaiņu programmā (COM(2011)0637) ir noteikta par vienu no galvenajām prioritātēm, lai uzlabotu ES attīstības politikas efektivitāti; uzsver, ka nekavējoties un pilnībā ir jāpiemēro ANO Pretkorupcijas konvencija;
22. norāda, ka visi korupcijas apkarošanas centieni būtu jāpapildina ar atbalstu programmām, kas paredzētas korupcijas novēršanai ar izglītību un informētības veicināšanas kampaņām;
23. atgādina saistības, ko ES uzņēmusies Pusanas partnerattiecībās efektīvai sadarbībai attīstības jomā, un aicina ES un dalībvalstis šīs saistības izpildīt, lai pastiprinātu kopīgos centienus apkarot korupciju un nelikumīgas naudas plūsmas;
24. uzskata, ka saskanīgas attīstības politikas nodrošināšana ir būtiski svarīga, lai apkarotu un izskaustu korupciju; turklāt uzsver, ka ir jāpalielina ar finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā un Eiropas Attīstības fondu sniegtais ES atbalsts nodokļu pārvaldības un nodokļu krāpniecības apkarošanas jomās;

ES dalībvalstu jurisdikcijas uzlabošana

25. prasa dalībvalstīm vajadzības gadījumā grozīt savas krimināltiesības, lai noteiktu

jurisdikciju attiecībā uz jebkuras valstspiederības personām, kas atrodas to teritorijā un ir veikušas kukuļošanas vai valsts līdzekļu izšķērdēšanas darbības, neatkarīgi no tā, kurā vietā noziegums izdarīts, ja vien ieņēmumi no šīm noziedzīgajām darbībām ir atrasti vai legalizēti attiecīgajā dalībvalstī vai personai ir cieša saistība ar šo dalībvalsti, proti, pilsonības, dzīvesvietas vai tāda uzņēmuma faktisko īpašumtiesību ziņā, kura centrālais birojs vai filiāle atrodas šajā dalībvalstī;

26. tomēr norāda, ka dalībvalstīm, sniedzot trešām valstīm informāciju par korupciju, izšķērdēšanā vai nodokļu nemaksāšanā apsūdzētiem indivīdiem, būtu jāizdara piesardzīgs spriedums, lai netaisnīgi neiesaistītu cilvēktiesību aizstāvjus, kā notika *Ales Bialiatski* gadījumā;
27. uzskata, ka tiesību akti attiecībā uz goda aizskaršanu/ neslavas celšanu var atturēt cilvēkus no ziņošanas par korupciju trešās valstīs; tādēļ mudina visas dalībvalstis rādīt piemēru un savās tiesību sistēmās dekriminalizēt goda aizskaršanu/neslavas celšanu, vismaz gadījumos, kad tiek izskatītas apsūdzības par organizēto noziedzību, korupciju un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju dalībvalstīs un ārvalstīs;
28. saskaņā ar ANO Pretkorupcijas konvenciju mudina dalībvalstis pieņemt tiesiskos un citus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai noteiktu, ka materiālā stāvokļa tīša, nelikumīga uzlabošana, tas ir, valsts amatpersonas līdzekļu ievērojams pieaugums, ko viņš vai viņa nevar saprātīgi pamatot ar saviem likumīgajiem ienākumiem, ir noziegums;

Pretkorupcijas iestāžu spēju veidošana

29. atzinīgi vērtē 2012. gada novembrī Džakartā pieņemto paziņojumu par principiem pretkorupcijas aģentūrām; mudina ES un dalībvalstis darīt vairāk un panākt, lai starptautiskā līmenī tiktu pievērsta uzmanība tam, ka ir jārisina daudzās jaunattīstības valstīs izveidoto pretkorupcijas iestāžu efektivitātes trūkums korupcijas apkarošanā, ko galvenokārt izraisa šo iestāžu institucionālā kārtība, funkcionālā atkarība no izpildvaras, politiska atbalsta trūkums, finansējuma avoti, amatpersonu atlases un iecelšanas noteikumi un izpildes pilnvaras;
30. aicina ES un dalībvalstis starpvaldību līmenī uzsākt starptautisku standartu izstrādi attiecībā uz pretkorupcijas iestāžu neatkarību un efektivitāti, lai galīgajā variantā tos pieņemtu ANO Ģenerālā asambleja un tie būtu līdzvērtīgi Parīzes principiem valstu cilvēktiesību aizsardzības iestādēm un ar tikpat skaidru darbības jomu; uzsver, ka šie principi būtu jāizmanto kā pārskatatbildības kritēriji, veicot darbības rezultātu salīdzinošo izvērtēšanu;
31. aicina Komisiju apvienot sadarbību ar citiem līdzekļu devējiem un Starptautisko augstāko revīzijas iestāžu organizāciju nolūkā attīstīt augstāko revīzijas iestāžu spējas palīdzības saņēmējās valstīs, lai augstākajām revīzijas iestādēm jaunattīstības valstīs piemērotu starptautiskos standartus;
32. mudina ES un tās dalībvalstis veicināt un atbalstīt starptautiskas pretkorupcijas komisijas izveidi, pamatojoties uz starptautisku līgumu vai ANO Pretkorupcijas konvencijas protokolu, kas starptautiskai kriminālizmeklēšanas struktūrai, kurai piešķirtas tādas pašas tiesības kā valstu tiesībaizsardzības un kriminālvajāšanas iestādēm, ļautu parakstītājvalstu

teritorijās izmeklēt korupcijas noziegumus un saukt par tiem pie atbildības, kā arī izvirzīt apsūdzību pret fiziskām personām valstu krimināltiesās;

33. aicina ES dalībvalstis atbalstīt jauna amata izveidi — ANO īpašais referents finanšu noziegumu, korupcijas un cilvēktiesību jautājumos ar plašām pilnvarām, iekļaujot uz mērķiem vērstu plānu un valstu veikto pretkorupcijas pasākumu regulāru novērtēšanu; aicina tās dalībvalstis, kas parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas Eiropas Padomes izstrādāto Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju, kura tika atvērta parakstīšanai 1999. gada 27. janvārī, to ratificēt pēc iespējas drīzāk;

Korporatīvā atbildība

34. vērš uzmanību uz rokasgrāmatu, kam pamatā ir ESAO Konvencija par cīņu pret ārvalstu amatpersonu uzpirkšanu starptautiskos darījumos un kas ļauj uzņēmumiem veikt efektīvus iekšējās kontroles un ētiskuma un atbildības nodrošināšanas pasākumus pārrobežu korupcijas novēršanai un atklāšanai;
35. prasa visiem ES uzņēmumiem īstenot savu korporatīvo atbildību, lai atbilstīgi ANO pamatprincipiem nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu; atzinīgi vērtē Komisijas gatavību izstrādāt ieteikumus cilvēktiesību jomā maziem un vidējiem uzņēmumiem; aicina ES dalībvalstis izstrādāt savus valsts plānus ANO pamatprincipu īstenošanai un pieprasīt, lai arī partnervalstis ievērotu starptautiski atzītus korporatīvās sociālās atbildības standartus, piemēram, ESAO Pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem un SDO Trīspusējo deklarāciju par daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālajai politikai piemērojamiem principiem;
36. aicina izstrādāt efektīvākus pārredzamības un pārskatatbildības standartus ES tehnoloģiju uzņēmumiem saistībā ar tādu tehnoloģiju eksportu, kas var tikt izmantotas cilvēktiesību pārkāpumiem, korupcijas atbalstam vai darbībām, kas ir pretrunā ES drošības interesēm;
37. atzīmē, ka vairums iniciatīvu, kas paredzētas korporatīvās prakses uzlabošanai trešās valstīs, jo īpaši konflikta zonās, piemēram, ANO Globālā līguma iniciatīva un ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi, neparedz kopēju pamatu un šo pamatprincipu pienācīgu ieviešanu, ļaujoties uzņēmumu brīvprātīgo iniciatīvu šīs iniciatīvas izpildīt; aicina ES uzņemties vadību starptautiskos centienos noteikt šos normatīvos standartus, vismaz ES jurisdikcijā, galveno uzmanību pievēršot transnacionālu korporāciju vadītāju pārskatatbildībai un cietušo personu tiesiskās aizsardzības mehānismiem;
38. mudina Komisiju ierosināt tiesību aktus, saskaņā ar kuriem ES uzņēmumiem ir jānodrošina, lai to iepirkumi neatbalstītu korupcijā, konfliktos un smagos cilvēktiesību pārkāpumos vainīgās personas, proti, veicot pārbaudes un revīzijas izejvielu piegādes ķēdēs un publicējot rezultātus; uzskata, ka obligātā uzticamības pārbaude, kas ES uzņēmumiem jāveic saskaņā ar ESAO pamatnostādņēm, veicinātu Eiropas uzņēmumu izaugsmi un radītu saskaņotāku ES politiku cilvēktiesību un attīstības jomā, jo īpaši konfliktu skartajos apgabalos;
39. atkārtoti uzver, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāveic atbilstoši pasākumi, tostarp saskaņā ar krimināltiesībām, lai uzraudzītu un sodītu uzņēmumus, kas atrodas to teritorijā un ir

iesaistīti korupcijā trešās valstīs; aicina Komisiju izveidot publisku sarakstu ar uzņēmumiem, kas ir atzīti par vainīgiem korupcijā vai kuru darbiniekiem ir izvirzīta apsūdzība koruptīvu darbību veikšanā dalībvalstīs vai trešās valstīs; uzskata, ka notiesāšanas gadījumā šāds saraksts uzņēmumiem liegtu piedalīties ES dalībvalstīs vai trešās valstīs rīkotajos publiskā iepirkuma procesos vai izmantot ES fondu līdzekļus, kamēr nav pieņemts tiesas galīgais lēmums par attaisnošanu; uzsver, ka „melnā saraksta” veidošana var efektīvi atturēt uzņēmumus no iesaistīšanās korupcijā un sniedz uzņēmumiem labu stimulu uzlabot un pastiprināt savas iekšējās ētikas procedūras;

40. atzinīgi vērtē starp Eiropas Parlamentu un Padomi panāktās vienošanās, saskaņā ar kurām ieguves rūpniecības uzņēmumiem un pirmatnējo mežu cirtējiem ir jāatklāj informācija par valdībām veiktajiem maksājumiem sadalījumā pa valstīm un projektiem; mudina visu partnervalstu valdības pieprasīt, lai to jurisdikcijā reģistrētie vai finanšu tirgus sarakstā iekļautie starptautiskie uzņēmumi atklāj līdzvērtīgu informāciju par maksājumiem; mudina ES tās attiecībās ar partnervalstīm veicināt šo ziņošanas principu; uzskata, ka Komisijai, nākamreiz pārskatot attiecīgos tiesību aktus, būtu jāapsver iespēja paplašināt ziņošanas tvērumu sadalījumā pa valstīm, lai iekļautu visu nozaru starptautiskos uzņēmumus un saņemtu vairāk informācijas, piemēram, par apgrozījumu, aktīviem, darba ņēmējiem, peļņu un nodokļiem;

Miera un stabilitātes nodrošināšanas operācijas

41. uzsver, ka ar korupciju bieži tiek finansēta noziedzība un tā veicina konfliktus un nestabilitāti, un uzskata, ka korupcijas apkarošanai būtu jāpiešķir lielāka nozīme ES pasākumos konfliktu novēršanai un darbībās nestabilu situāciju risināšanai;
42. uzsver, ka izšķiroša nozīme ir augstiem ētikas standartiem ANO un ĀS miera uzturēšanas spēkos, jo īpaši saistībā ar Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu; atbalsta prasību reformēt ANO ētikas pasākumu sistēmu, proti, vajadzību apvienot visas izmeklēšanas procedūras saistībā ar amatpersonu pieļautajiem pārkāpumiem, tostarp izmeklēšanu uz vietas, izveidojot vienu iekšējo pārraudzības struktūru; tādēļ aicina ANO veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka miera uzturētāju vajātajām personām ir tiesības uz savu tiesību aizsardzību, un lai uzlabotu ziņošanas mehānismus un ziņotāju aizsardzības politiku;
43. uzsver, ka ir jāizstrādā un jāaktualizē ES KDAP misijām paredzētie vispārējie uzvedības standarti un rīcības kodekss, lai pienācīgi atspoguļotu pretkorupcijas centienus gan misijās, gan arī misiju zonās; aicina ES un tās dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka ES miera un tiesiskuma misiju dalībnieku vajātajām personām ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību; mudina Padomi izveidot drošus un piemērotus ziņošanas mehānismus un efektīvu ziņotāju aizsardzības politiku; uzsver, ka šajos mehānismos ir jāņem vērā dzimumu īpatnības;
44. atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā Montrē dokuments un starptautiskais rīcības kodekss privātiem drošības pakalpojumu sniedzējiem; atzinīgi vērtē Eiropas Savienības neseno atbalstu Montrē dokumentam un ES dalībvalstu izsniegto indosamentu lielo un aizvien pieaugošo skaitu; tomēr uzsver, ka noteiktie principi ir jāpiemēro labāk; aicina visas ES dalībvalstis turpināt savu tiesību aktu izstrādi saskaņā ar Montrē dokumentā noteiktajiem standartiem un iesaka tām un Eiropas Savienībai slēgt līgumus tikai ar tiem PMDU, kas atbalsta iniciatīvās noteiktos principus; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt starptautiskā

rīcības kodeksa pārraudzības mehānisma izveidi kā atbilstības uzraudzības struktūru, kas var izskatīt sūdzības un noteikt preventīvas sankcijas (tostarp līgumu grozījumus, nosakot papildu ierobežojumus, oficiālus brīdinājumus, finansiālas sankcijas un PMDU pagaidu vai pastāvīgu izslēgšanu no starptautiskā rīcības kodeksa sistēmas), lai nodrošinātu, ka PMDU ievēro starptautiskajā rīcības kodeksā noteiktās saistības un, galu galā, par tām atbild;

45. prasa ES un tās dalībvalstīm atbalstīt starptautiskas sistēmas izveidi PMDU darbības regulēšanai, radot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, lai uzņēmējvalstīm būtu tiesības regulēt PMDU darbību un līgumslēdzēja valstis varētu izmantot savu varu cilvēktiesību aizsardzībā un korupcijas novēršanā; uzsver, ka šādā sistēmā ir jāparedz preventīvas sankcijas par pārkāpumiem, pārkāpēju atbildība un efektīvas tiesību aizsardzības pieejamība cietušām personām, kā arī licencēšanas un uzraudzības sistēma, lai visi PMDU tiktu pakļauti neatkarīgām finanšu pārbaudēm un piedalītos visu darbinieku obligātajā apmācībā par cilvēktiesībām;

Starptautiskā sadarbība un palīdzība

46. iesaka dalībvalstīm veicināt ANO Pretkorupcijas konvencijas IV nodaļas („Starptautiska sadarbība”) un V nodaļas („Līdzekļu atgūšana”) īstenošanu, lai uzlabotu trešo valstu pieprasītās savstarpējās tiesiskās palīdzības efektivitāti, jo īpaši interpretējot attiecīgās valsts likumus, kas atvieglo pieprasītās palīdzības sniegšanu, nodalot konfiskāciju no notiesājoša sprieduma pieprasījuma iesniedzējā valstī, lai nodrošinātu savstarpējo tiesisko palīdzību, un piešķirot to tiesu sistēmām cilvēku un finanšu resursus, kas nodrošinātu pareizu un ātru lietu izskatīšanu; mudina ES šo ļoti svarīgo jautājumu noteikt par prioritāti trešās valstīs, kur notiek demokratizācijas process, proti, novēršot juridiskus šķēršļus un pārvarot ES finanšu centru nevēlēšanos sadarboties, kas bieži ir par iemeslu tam, ka saglabājas neatsaucīgs un neefektīvs savstarpējās tiesiskās palīdzības režīms;
47. uzskata, ka standarta cilvēktiesību klauzulā, kas ieviesta visos nolīgumos ar trešām valstīm, būtu jāiekļauj arī apņemšanās attiecībā uz labas pārvaldības aizsardzību un veicināšanu;
48. mudina Komisiju nākamajā Kotonū nolīguma pārskatīšanā kā būtiski svarīgu nolīguma noteikumu ierosināt labas pārvaldības ievērošanu un paplašināt korupcijas definīcijas piemērošanas jomu, atļaujot noteikt sankcijas par labas pārvaldības klauzulas pārkāpumiem visās nozīmīgās situācijās un ne tikai saistībā ar ekonomikas vai nozaru politikas pamatnostādņem un programmām, kurās Eiropas Savienība ir nozīmīgs partneris finansiālā atbalsta ziņā;
49. atzinīgi vērtē ES un Ēģiptes un ES un Tunisijas darba grupu lēmumu pabeigt plānu tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanai, kuri joprojām ir iesaldēti daudzās trešās valstīs; mudina ES un tās dalībvalstis pilnībā un stingri ievērot pastāvošos starptautiskos standartus, ar ko reglamentē līdzekļu atgūšanu, piemēram, ANO Pretkorupcijas konvencijas V nodaļu, līdzekļu atgūšanas rīcības plānu, kā tas izstrādāts G8 valstu Dohas partnerībā ar pārejas stāvoklī esošajām arābu valstīm, un Padomes 2012. gada 26. novembrī izstrādāto jauno tiesisko regulējumu; uzskata, ka līdzekļu atgūšanas noteikumi atbalstīs valstu centienus labot korupcijas ļaunākās sekas, un mudina ES un tās dalībvalstis veikt nozīmīgus pasākumus ar mērķi atvieglināt iepriekšējo režīmu nelikumīgi

piesavināto līdzekļu atdošanu arābu pavasara valstu iedzīvotājiem; uzsver uz cilvēktiesībām balstītas pieejas nozīmīgumu līdzekļu atgūšanas un valsts parāda jautājuma risināšanā attiecībā uz valstīm, kurās līdz šim pastāvējuši iekšēji korumpēti režīmi; atbalsta iniciatīvas ārējā un iekšējā valsts parāda revīzijai, lai noteiktu korupciju un tās ietekmi uz cilvēktiesībām; aicina dalībvalstis atbalstīt parāda revīzijas iniciatīvas;

50. aicina ES un dalībvalstis sniegt tiesisku un tehnisku palīdzību jaunattīstības valstīm, kas vēlas atgūt nozagtus līdzekļus (vai līdzekļus, ko nelikumīgi uzkrājušas diktatūras), kuri tiek glabāti Eiropas Savienības teritorijā;
51. norāda, ka korupcija ieroču tirdzniecībā veido lielu globālajos darījumos notiekošās korupcijas daļu; atzinīgi vērtē 2013. gada 2. aprīlī ANO Ģenerālajā asamblejā pieņemto Ieroču tirdzniecības līgumu, ar ko nosaka kopējus saistošus standartus un kritērijus starptautiskās ieroču tirdzniecības vērtēšanai; atzinīgi vērtē dalībvalstu apņemšanos pēc iespējas drīzāk parakstīt Ieroču tirdzniecības līgumu un aicina tās arī uzņemties vadību ANO centienos panākt Ieroču tirdzniecības līguma ātru ratifikāciju un īstenošanu visās ANO dalībvalstīs; mudina ES nodrošināt lielāku modrību attiecībā uz Eiropas ieroču ražotāju eksportu un apkarot pārredzamības trūkumu ieroču tirdzniecības nozarē, jo īpaši saistībā ar starpnieku un ekonomisko/rūpniecisko kompensāciju izmantošanu saskaņā ar Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, ar kuru nosaka kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli;
52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, ES dalībvalstu, kandidātvalstu un asociēto valstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Āfrikas Savienībai, Starptautiskajam Valūtas fondam, Pasaules Bankai, Eiropas Investīciju bankai, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijai.

25.6.2013

ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekmi uz cilvēktiesībām trešās valstīs (2013/2074(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Michal Tomasz Kaminski*

IEROSINĀJUMI

Attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka korupcija publiskajā un privātajā sektorā apdraud demokrātiju, pārvaldību un tiesiskumu un novājina valsts iestādes, tā apgrūtinot valdību spēju pildīt pienākumus cilvēktiesību jomā un it īpaši nodrošināt, ka tiek ievērotas vismazāk aizsargāto un sociāli atstumto personu ekonomiskās un sociālās tiesības;
2. uzskata, ka korupcija nenozīmē tikai valsts ierēdņu uzpirkšanu, bet cita starpā arī slepenu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu, kas apdraud sabiedrības intereses;
3. norāda, ka cīņa pret korupciju publiskajā un privātajā sektorā var arī ietekmēt politisko stabilitāti;
4. uzsver, ka cīņa pret korupciju nav iespējama, ja visiem iedzīvotājiem netiek nodrošināta iespēja bez maksas un vienkārši vērsties tiesu iestādēs;
5. atzīst, ka korupcija izraisa līdzekļu neatbilstošu sadali un traucē stabilu ekonomisko izaugsmi un nabadzības mazināšanas pasākumus un ir viens no šķēršļiem Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai; atgādina, ka korupcijas ceļā iegūto līdzekļu apjoms pārsniedz 5 % no vispasaules IKP, krietni pārsniedzot visā pasaulē sniegtās oficiālās attīstības palīdzības apjomu, un ka tiek uzskatīts, ka ik gadu kukuļos samaksāto līdzekļu apjoms ir vienāds ar Āfrikas IKP, tajā pašā laikā aptuveni 1,4 miljardi cilvēku visā pasaulē joprojām dzīvo nabadzībā; nosoda korupciju, jo tā pārkāpj līdztiesības un nediskriminācijas principus, īpaši gadījumos, kad no kukuļiem ir atkarīga piekļuve tādiem pamatpakalpojumiem kā veselības aprūpe, izglītība vai ūdensapgāde, un norāda, ka

korupcija ir viens no pārtikas trūkuma cēloņiem, jo tā pārtikai piešķirtos līdzekļus novirza atsevišķu personu privātam labumam;

6. uzsver, ka ar korupciju bieži tiek finansēta noziedzība un tā veicina konfliktus un nestabilitāti, un uzskata, ka korupcijas apkarošanai būtu jāpiešķir lielāka nozīme ES pasākumos konfliktu novēršanai un darbībās nestabilu situāciju risināšanai;
7. uzsver, ka jaunattīstības valstu nabadzīgākajiem iedzīvotājiem — jo viņi ir sevišķi atkarīgi no publiskajiem pakalpojumiem — nesamērīgi kaitē sīkā korupcija, cita starpā t. s. „klusā korupcija”, kad valsts ierēdņi nesniedz pakalpojumus vai ieguldījumu, par ko valdība tos atalgo (piemēram, gadījumos, kad skolotāji neierodas darbā valsts skolās vai ārsti neierodas darbā primārās veselības aprūpes iestādēs);
8. uzsver, ka attīstības palīdzība var sekmēt cīņu pret korupciju, mudinot uz pārmaiņām, nodrošinot palīdzības plūsmu pārredzamību, veicinot politisko dialogu par pārvaldības jautājumiem un atbalstot partnervalstu centienus apkarot korupciju; uzsver, ka svarīga ir Starptautiskā palīdzības pārredzamības iniciatīva (*IATI*) — starptautiskais standarts par palīdzības plūsmu publicēšanu;
9. prasa īstenot pārredzamu, godīgu un taisnīgu politiku ieguldījumu jomā, lai apkarotu nelikumīgas finanšu plūsmas, jo bez šādas politikas ir apdraudēta pārvaldības kvalitāte, cita starpā nodokļu iekasēšanas spēja, un nav iespējams īstenot iedzīvotāju tiesības, piemēram, tiesības uz izglītību un veselības aprūpi;
10. uzsver, ka korupcija ir visā pasaulē sastopama parādība, kas ir jānovērš, jānodrošina un jāizskauž, un ka ES ir vajadzīga kopīga pieeja gan korupcijas ārējās, gan iekšējās dimensijas apkarošanā, lai samazinātu ES attīstības palīdzības izmantošanu nepārredzamā veidā; šajā sakarībā prasa nodrošināt lielāku pārskatatbildību un izsekojamību attiecībā uz ES palīdzības līdzekļu izmantošanu un izveidot sistēmu tiesvedības sākšanai pret ES un ārvalstu uzņēmumiem, kurus tur aizdomās par iesaistīšanos korupcijā trešās valstīs;
11. uzskata, ka korupcijas apkarošanas priekšnoteikumi ir nodokļu oāžu, nodokļu nemaksāšanas un nelikumīgu kapitāla plūsmu no jaunattīstības valstīm izskaušana, pieņemot tiesību aktus, kas transnacionālajām korporācijām uzliek par pienākumu automātiski atklāt savu peļņu un samaksātos nodokļus visās jaunattīstības valstīs, kurās tās darbojas;
12. vērš uzmanību uz rokasgrāmatu, kam pamatā ir ESAO Konvencija par cīņu pret ārvalstu amatpersonu uzpirkšanu starptautiskos darījumos un kas ļauj uzņēmumiem veikt efektīvus iekšējās kontroles, ētiskuma un atbilstības nodrošināšanas pasākumus pārrobežu korupcijas novēršanai un atklāšanai;
13. uzsver, ka valstu parlamentiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām var būt nozīmīga loma atbildības pieprasīšanā no to attiecīgajām valdībām, uzraugot valdības ieņēmumus un transnacionālo korporāciju nodokļu maksājumus un ieguldījumu līgumus; aicina jaunattīstības valstis radīt labvēlīgus apstākļus tam, lai parlamenti un pilsoniskās sabiedrības organizācijas varētu veikt uzraudzības funkcijas;
14. ierosina, ka ar esošo specializēto starptautisko struktūru atbalstu un ciešā sadarbībā ar

jaunietekmes un jaunattīstības valstīm ir sevišķi jāveicina cīņa pret korupciju šajās valstīs, lai ieviestu nepieciešamās reformas korupcijas novēršanai un atklāšanai;

15. ar bažām norāda uz to, ka aizvien lielākos apmēros notiek kapitāla aizplūšana no jaunattīstības valstīm (tiek uzskatīts, ka korupcijas ceļā iegūtie līdzekļi veido 3 % no nelegālo finanšu plūsmu apjoma), un atgādina, ka tikai 2 % no šiem nelegāli aizplūdušajiem līdzekļiem atgriežas to izcelsmes valstīs;
16. uzsver, ka korupcija rada šķēršļus tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem un attur ārējos dalībniekus no ekonomiskās sadarbības ar jaunattīstības valstīm;
17. uzsver, ka korupcija palielina nevienlīdzību un izraisa nabadzību, padarot pastāvīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; ar bažām norāda, ka korupcija Āfrikas tautsaimniecībām izmaksā USD 148 miljardus gadā un tās dēļ attiecīgās valstīs zaudē līdz 50 % nodokļu ieņēmumu, kas lielākoties ir vairāk nekā to kopējais ārējais parāds; uzsver, ka korupcija grauj arī palīdzību, ievērojamām naudas summām nonākot ārvalstu banku kontos;
18. aicina ES un dalībvalstis sniegt tiesisku un tehnisku palīdzību jaunattīstības valstīm, kas vēlas atgūt nozagtus līdzekļus (vai līdzekļus, ko nelikumīgi uzkrājušas diktatūras), kuri ir Eiropas Savienības teritorijā;
19. uzskata, ka korupcijas apkarošana, tostarp nodokļu oāžu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla plūsmu apkarošana ir daļa no plašākiem pasākumiem labas pārvaldības veicināšanai, kas 2011. gada Pārmaiņu programmā (COM(2011)0637) ir noteikta par vienu no galvenajām prioritātēm, lai uzlabotu ES attīstības politikas efektivitāti; uzsver, ka ir nekavējoties un pilnībā jāpiemēro ANO Pretkorupcijas konvencija;
20. atgādina saistības, ko ES uzņēmusies Pusanas partnerattiecībās efektīvai sadarbībai attīstības jomā, un aicina ES un dalībvalstis šīs saistības izpildīt, lai pastiprinātu kopējos centienus apkarot korupciju un nelikumīgas naudas plūsmas;
21. uzskata, ka saskanīgas attīstības politikas nodrošināšana ir būtiski svarīga, lai apkarotu un izskaustu korupciju; turklāt uzsver, ka ir jāpalielina ar finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā un Eiropas Attīstības fondu sniegtais ES atbalsts nodokļu pārvaldības un nodokļu krāpniecības apkarošanas jomās.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	24.6.2013
Galīgais balsojums	+: 24 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Thijs Berman, Michael Cashman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Michał Tomasz Kamiński, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Kriton Arsenis, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fiona Hall, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Patrizia Toia
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Luigi Berlinguer, Claudiu Ciprian Tănăsescu

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	27.6.2013
Galīgais balsojums	+: 28 -: 0 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bastiaan Belder, Michael Gahler, Ana Gomes, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Marusya Lyubcheva, Ria Oomen-Ruijten, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Marek Siwiec, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Leonidas Donskis, Danuta Jazłowiecka, Gabriel Mato Adrover